

EL MÓN ARTÍSTIC

L'última porta que ens obren els versos de Màrius Torres dóna pas a un estadi final en què el poeta és capaç de destillar bellesa a partir del dolor.

El món real i el món personal, amb la malaltia irreversible i sota el signe de la desfeta familiar i política, se sublimen en una poesia que reflecteix les influències artístiques, la necessitat de trobar bellesa en un entorn hostil i la certesa del cicle vital infinit.

La música és una constant en els versos de Màrius Torres. Grans autors com Händel, Mozart o Schumann l'acompanyen en moments de solitud, li serveixen de distracció en les vetllades amb els amics i són font d'inspiració per a la creació poètica quan identifica música i vida.

En aquest exili interior, la presència del món clàssic i de les arts plàstiques constitueixen un motiu d'inspiració i de reflexió; també d'elles Màrius en fa poesia.

LA MÚSICA

VARIACIONS SOBRE UN TEMA DE HÄNDEL

Les mans càlides i llargues
arrenquen del clavecí
velles tonades amargues
d'esquelet de violí.

Les mans rellisquen, serenes,
amb la mecànica justa
dels dits morts que passen denes
d'un vell rosari de fusta.

ABENDLIED

El cel té una blavor de miosotis. Rosa,
un núvol ens amaga el sol ponent.
I la mà freda de la tardor posa
una mica d'or a les ales del vent.
o tarda clara de novembre! Lent,
el dia mor en cada cosa.

Una boira poc densa flota, vaga
i violeta en un fondal humit.
Un toc de campana, eixamplant-se, naufraga
a les riberes de la nit.
Jo sento en el meu pit
alguna cosa que, com en el món, s'apaga.

Llavors, a fer-me companyia,
arriba de molt lluny un cant de melangia,
missatge d'Ariel.
La tarda pren una ànima de violoncel.
I flors mig adormides i anònimes perfumen
el capvespre i la música de Schumann.

MOZART

Enduts d'un ritme fàcil i profund
també els nostres compassos voldrien, un a un,
volar i somriure.
També la nostra llei és una gràcia ardent,
ala d'un ordre en moviment,
ràpida, lliure...
Potser la nostra vida sigui un mal instrument,
però és música, viure!

La Filharmonica de Lleida a l'època de Màrius Torres [Arxiu Lluís Herrera]

Màrius amb la seva germana Núria al Mas Blanc, en la visita clandestina que ella li va fer poc abans de morir (1942) [Biblioteca Virtual Màrius Torres (UdL)]